

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **M.B.**, t. č. ve VTOS ve věznici Karviná, zastoupeného JUDr. Janem Paroulkem, advokátem se sídlem Čelakovského 6, Blansko, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27.7.2016, o **invalidní důchod**,

takto:

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované ze dne 27.7.2016, č. j. X, kterým byly jeho námitky zamítnuty a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. R-4.5.2016 – 425/X ze dne 4.5.2016, jímž byla žádost žalobce o invalidní důchod zamítnuta, bylo potvrzeno. Žalobce nesouhlasil s posouzením poškození levé horní končetiny v posudcích lékařů LPS OSSZ i ČSSZ. Uvedl, že posudek lékaře LPS OSSZ pomíjí dílčí závěry vyplývající z lékařských zpráv, zejména ze zprávy Fakultní nemocnice Plzeň z 29.7.2015 a zprávy FN Brno z 14.4.2015, v nichž se hovoří o poruše hybnosti malíku levé horní končetiny. Žalobce namítal, že nedošlo k řádnému vyšetření stavu malíku, který má podstatný vliv na funkčnost celé ruky. Zdůraznil, že lékařská péče ve výkonu trestu není na takové

úrovni, aby závěr mohl být učiněn pouze na základě dokumentace ošetřujícího lékaře, který není ortopedickým specialistou. Dále uvedl, že nebyl po dobu nejméně 6 měsíců podroben specializovanému vyšetření a z výsledku vyšetření ve věznici v Karvině z 14.4.2016 vyplývá, že není schopen sevřít ruku v pěst, nesvede špetku a jeho úchop je nekvalitní, proto nesouhlasil s posudkem lékařky LPS ČSSZ, dle něhož palec zastane úchop i při chybění ostatních prstů.

V doplnění žaloby ze dne 7.11.2016 žalobce popsal okolnosti svého pracovního úrazu a dále namítal, že spoustu běžných věcí vykonává s obtížemi, nemůže sportovat, doživotně musí užívat léky od bolesti a ztíženu má osobní hygienu i oblékání.

Žalovaná v písemném vyjádření uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 20.7.2016, který podle jejího názoru splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a vypořádává se se všemi rozhodujícími skutečnostmi. S ohledem na námítky žalobce navrhla důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR a za takto zjištěného skutkového stavu nadále trvala na svém rozhodnutí.

Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 4.5.2016 č. j. R-4.5.2016 – 425/X byla zamítnuta žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále „zdp“). Z odůvodnění rozhodnutí plyne, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 21.4.2016 není žalobce invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %. V posudkovém závěru posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 21.4.2016 je konstatováno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. B, pol. 2b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 4 citované vyhlášky nezměnila.

Proti označenému rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 4.5.2016 podal žalobce námítky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 27.7.2016 tak, že se námítky zamítají a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. R-4.5.2016 – 425/X ze dne 4.5.2016 se potvrzuje. Žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného lékařkou LPS ČSSZ dne 20.7.2016, v jehož posudkovém závěru je uvedeno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je algodystrofický syndrom levé ruky (nedominantní končetiny) s omezením úchopu, jde o stav po dilacerujícím poranění 2. – 4. prstu. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. B, pol. 2b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které stanovila posudková lékařka míru poklesu pracovní schopnosti z rozmezí 20 – 35 %, spodní hranicí, tj. 20 %, vzhledem k tomu, že jde o nedominantní končetinu. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 4 citované

vyhlášky nezměnila. Posudková lékařka uvedla, že zdravotní postižení žalobce není takového stupně a rozsahu, aby odůvodňovalo stanovení vyšší míry poklesu pracovní schopnosti. Konstatovala, že úrazem nebyla zasažena dominantní končetina ani palec, který je nejdůležitější pro úchopovou funkci horní končetiny a zastane i úchop při chybění ostatních prstů. Naopak V. prst – malíček – je pro úchop méně významný a i při jeho chybění je ruka funkční. V posudku je konstatováno, že žalobce byl opakovaně vyšetřen odbornými lékaři, kteří se specializují na poranění ruky a jejich lékařské nálezy se podstatně neliší od nálezu praktické lékařky z 14.4.2016. Funkce ruky je omezena středně těžce, a proto jsou některé denní aktivity vykonávány s obtížemi. Závěrem je v posudku uvedeno, že posudkový lékař OSSZ vycházel ze správného použití posudkových kritérií, protože zdravotní stav a stupeň invalidity byl posouzen v souladu se zákonem č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění a vyhláškou MPSV č. 359/2009 Sb. V posudkovém zhodnocení je podrobně rozvedeno, z jakých podkladů posudková lékařka vycházela při vypracování posudku.

Posudkem Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 28.4.2017, který si zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k 27.7.2016 nebyl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Při vypracování posudku posudková komise MPSV vycházela ze zdravotnické dokumentace Vězeňské služby ČR MUDr. K. z 22.1.2016, 26.1.2016, 28.1.2016, 2.2.2016, 5.2.2016, 26.2.2016, 24.3.2016 a 14.4.2016, z lékařské zprávy praktické lékařky MUDr. K. z 23.11.2015, 30.11.2015 a 7.12.2015, z lékařské zprávy praktického lékaře MUDr. S. z 4.1.2016, z lékařské zprávy praktického lékaře MUDr. D. z 5.10.2015, 18.11.2015 a 20.1.2016, z lékařské zprávy praktické lékařky MUDr. W. z 10.2.2016, 9.3.2016 a 30.3.2016, z lékařské zprávy praktického lékaře MUDr. S. z 14.4.2015, z lékařské zprávy praktického lékaře MUDr. V. z 14.4.2015, z lékařské zprávy praktické lékařky MUDr. K. z 14.4.2015 a 21.4.2015, z lékařské zprávy praktického lékaře MUDr. F. z 15.4.2015, z lékařské zprávy praktické lékařky MUDr. S. z 28.8.2015 a 11.9.2015, z lékařské zprávy MUDr. K. z 10.9.2015, z lékařské zprávy ortopedické ambulance MUDr. N. z 29.7.2015, z lékařské zprávy RTG vyšetření MUDr. S. z 7.12.2015, lékařské zprávy ambulance popálenin a rekonstrukční chirurgie MUDr. Č. z 14.4.2015, z plastické chirurgie z 19.12.2013, z vyšetření na chirurgii z 6.12.2013, z plastické chirurgie Fakultní nemocnice Ostrava Dr. P. z 22.2.2017 a z propouštěcí zprávy oddělení následné lůžkové péče Vězeňské nemocnice Brno z 20.12.2016. V posudkovém zhodnocení se kromě jiného dále uvádí, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je posttraumatické omezení funkce 2 – 5 prstu levé nedominantní ruky s plně zachovanou funkcí palce. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIV., odd. B, pol. 5b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., s mírou poklesu pracovní schopnosti 20 %, s důrazem na funkční dopad poúrazového stavu. Posudková komise nehodnotila zdravotní postižení žalobce jako algodystroofický syndrom dle kapitoly XIII., odd. B, pol. 2b, neboť z rentgenu levé ruky z 7.12.2015 je popsán stav po zlomeninách v oblasti 2-4 prstu, bez výraznějších kostních změn. Dle posudku není žalobce schopen vykonávat zaměstnání náročná na jemnou motoriku obou rukou, přesto má zachovanou funkci palce levé ruky, která je v rámci funkce celé ruky hodnocena 50

% a s tímto omezením je schopen vykonávat i dělnické profese. Posudková komise odmítla tvrzení žalobce, že není vyšetřován odbornými nálezy. Nesouhlasila s tvrzením, že obě končetiny jsou identické a není rozdíl, zda se jedná o končetinu dominující či nikoli. Souhlasila s názorem lékařky LPS ČSSZ, že palec při zachované funkci částečně zvládá úchop ruky. Posudková komise také odmítla tvrzení o nefunkčnosti jedné končetiny, neboť levá horní končetina je plně funkční v kloubu ramenním, loketním i zápěstním a má plně funkční palec.

U jednání soudu dne 30.5.2017 žalobce uvedl, že nesouhlasí s hodnocením svého zdravotního postižení dle kap. XIV, oddílu B, pol. 5b, neboť se tato kapitola týká postižení močové a pohlavní soustavy. Zdůraznil, že položka 5b se v této kapitole a oddílu vůbec nenachází. Posudek Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě považoval za nepřezkoumatelný a nepochopitelný. Dále žalobce namítl, že jeho pracovní zařazení není možno podřadit zcela povrchně pod profesi dělníka, jelikož vykonával profesi horníka, k čemuž je požadována perfektní zdravotní způsobilost a samotný výkon této profese vyžaduje fyzickou zdatnost a psychickou odolnost. Žalobce navrhl provést důkaz všemi lékařskými zprávami MUDr. K., z nichž zdůraznil zprávu z 28.1.2016, kde je uvedeno, že žalobce je profesně nezařaditelný a je u něj předpoklad plné invalidity, dále všemi lékařskými zprávami MUDr. W., zejména z 10.2.2016 a 9.3.2016, kde lékařka uvádí, že žalobce nesevře levou ruku do dlaně, a také osvědčením o rekvalifikaci a dohodou o rekvalifikaci. Žalobce zdůraznil, že z lékařských zpráv plyne, že jeho levá ruka je nefunkční, proto nesouhlasí se snížením pracovní schopnosti o 20 %. Navrhl provést důkaz srovnávacím posudkem od jiné posudkové komise v rámci ČR.

S ohledem na námítky žalobce, vyžádal si soud doplňující posudek u Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě, zejména k odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. V posudku ze dne 16.8.2017 došla posudková komise k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Posudková komise vycházela z totožné zdravotní dokumentace jako při vypracování posudku dne 28.4.2017. V doplňujícím posudku posudková komise uvedla, že se v případě podřazení zdravotního postižení žalobce pod konkrétní kapitolu přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. jednalo o administrativní omyl. Zdravotní postižení žalobce hodnotila k datu rozhodnutí s důrazem na funkční dopad poúrazového stavu dle kapitoly XV, oddílu B, položky 5b, s poklesem pracovní schopnosti 20 %. Posudková komise konstatovala, že k datu rozhodnutí neexistoval objektivní důvod ke zvýšení hodnoty poklesu pracovní schopnosti, neboť hodnocení odpovídá plně funkčnímu omezení, při plně zachované funkci palce, přičemž je úchopová schopnost částečně zachována.

U jednání soudu dne 31.10.2017 žalobce odkázal na námítky uvedené u jednání soudu dne 30.5.2017. K doplňujícímu posudku žádné námítky neměl.

Soud konstatuje, že stěžejní otázkou bylo posouzení zdravotního stavu žalobce. Soud byl proto povinen vyžádat si odborný lékařský nálezn. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav žalobce, ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně, Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi,

jak plyne z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a zachované pracovní schopnosti žalobce, ale také k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován shora citovaný odborný lékařský posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Posudková komise podala posudek v řádném složení stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť v komisi byl vedle posudkového lékaře i lékař z oboru ortopedie. Posudek (ve znění jeho doplňku) byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, na základě zdravotní dokumentace žalobce. Posudková komise se v posudku vyjádřila i k námitkám žalobce uvedeným v žalobě, jak výše uvedeno. Krajský soud neměl důvod zpochybnit závěr posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě, že u žalobce šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 20 % a není tedy invalidní v žádném stupni invalidity.

Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Vzhledem k tomu, že u žalobce nedošlo k datu vydání napadeného rozhodnutí k poklesu pracovní schopnosti v míře zakládající invaliditu, soud žalobu jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí respektoval ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s., vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalované prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti výroku tohoto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů od dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních k Nejvyššímu správnímu soudu se sídlem Brno, Moravské náměstí 6 a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 31.10.2017

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně